

Remissvar från Sveriges Mjölkbönder angående konkurrenskraftsutredningen. "Animalieproduktion med hög konkurrenskraft och gott djurskydd" SOU 2024:56

Konkurrenskraftsutredningen tar upp en stor del av det som under många år varit konkurrenssackdelar för svenskt lantbruk och inte minst för svensk mjölkproduktion.

Vi delar det allra mesta som tas upp i konkurrenskraftsutredningen men anser att beteslagstiftningen ska ändras så att alla lösgående nötkreatur ska undantas från beteskra.

Att bara mjölkkor ska undantas räcker inte. Nötkreatur som är strax över 6 månader är inte utvecklade till att leva på enbart gräs och tappar oerhört mycket i tillväxt på omställningen till enbart bete. Insemineringsåldern ökar. Detta kostar pengar. Parasiter och insekter är ett problem som betet medför för de flesta. Inte minst rekryteringsdjuren till mjölkproduktion. För att få en effektiv mjölkproduktion måste vi få fram kvigor med en god produktionsförmåga. Produktionsförmågan försämras i många fall av parasit och insektstrycket på bete i kombination med de omställningar som blir vid utsläppet och installningen av djuren.

Att vi inte av säkerhetsskäl kan kastrera en tjurkalv utan att vara tvungen att släppa ut den gör att tjurkalvarna säljs vidare istället för att släppas på bete som stutar när och om det passar. Detta ger färre djur att använda på naturbetesmark där tillväxten blir sämre för kvigor.

Eftersom de yngre kvigor kräver tillskottsutfodring för att överhuvudtaget kunna växa på ett vettigt sätt så kan vi inte ha dem på naturbetesmark med nuvarande stödregler.

Inga eller väldigt få studier är gjorda gällande de ekonomiska konsekvenserna av ungdjur på bete. Att få välja om vi vill ha ungdjuren inne eller ute är en ren rättvis och konkurrensfråga. Vi kommer inte kunna få några extra stöd för att ungdjuren går på bete om lagen finns kvar vilket försämrar ekonomin. Att ha ungdjur på åkermarksbete för att minska parasittrycket är dåligt utnyttjande av marken eftersom det effektiva nyttjandet av gräset ligger lägre vid bete än om man skördar vallen och utfodrar den på stall.

Vårt förslag är att lagtexten ändras så att djur som går i lösdrift och djur som är i karantän undantas från lagen om bete.

Vi vill också se en översyn av reglerna för att skydda ett i övrigt friskt djur till slakt. Det är inte rimligt att ett djur som är lite halt eller har ett mindre sår inte ska kunna transporteras till slakt. Det är dåligt för djurvälärden när djuren i stället för några timmars transport måste gå kvar på gården för att läka ut ett litet sår eller för att hältan ska läka ut.

Det är också viktigt med en förändring av biotopskyddet så att vi kan få rationalisera den växtodling vi behöver för våra djur. Utan möjligheten att ta bort öppna diken, stenrösen och andra odlingshinder får vi inte lönsamhet på en betydande del av åkermarken. Framför allt i

skogsbygden där animalieproduktion är så viktig och där också en stor del av den biologiska mångfalden finns.

Vildsvinsstammen har exploderat och måste på ett mycket konkret sätt minskas radikalt. Skottpengar kan vara en lösning. Utfodringsförbud en annan. Den lilla mängd kött som vildsvin ger är försumbar jämfört med den skada de gör på vår växtodling.

Sveriges Mjölkbönder och Sveriges Nötköttsproducenter är bland de få organisationer som företräder den rena produktionen av de livsmedel som livsmedelsstrategin vill se en ökning av det vill säga kött och mjölk.

Det är vi som lever i produktionen dagligen som bäst vet vad som kan förbättra konkurrenskraften och på så sätt även den totala produktionen.

Djurskyddsorganisationer och andra som lämnar in synpunkter tar sällan hänsyn till vare sig ekonomi eller att vi ska ha mat i Sverige vid en krissituation. Det menar goda blir negativt när vår produktion flyttar utomlands. Vi önskar därför att våra synpunkter tas på största allvar och att vi får ett snabbt genomförande av den gedigna utredningen som är gjord med de tillägg vi redovisat.

Claes Jonsson för Sveriges Mjölkbönder